

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ευ. Τουρνάς στη Βουλή: «Ένα κράτος ταχύτερο και περισσότερο οργανωμένο δίπλα στον πολίτη μετά από μια φυσική καταστροφή»

Πέμπτη, 27 Αυγούστου 2026

Στη συνολική ενίσχυση του μηχανισμού Πολιτικής Προστασίας, στις παρεμβάσεις πρόληψης και αντιμετώπισης των φυσικών καταστροφών, αλλά κυρίως στο νέο πλαίσιο για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη αποκατάσταση των πληγέντων, αναφέρθηκε ο Υπουργός Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, Ευάγγελος Τουρνάς, κατά την τοποθέτησή του στη συνεδρίαση της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου για το σχέδιο νόμου του Υπουργείου με τίτλο «Νέο πλαίσιο μέτρων στεγαστικής αρωγής και λοιπών ενισχύσεων μετά από φυσικές καταστροφές, βελτίωση πλαισίου κρατικής αρωγής και ιδιωτικής ασφάλισης επιχειρήσεων έναντι φυσικών καταστροφών».

Ο Υπουργός μίλησε για το σύνολο των αλλαγών που εισάγονται με το νομοσχέδιο στη στεγαστική αρωγή και την κρατική στήριξη μετά από φυσικές καταστροφές, επισημαίνοντας ότι στόχος είναι η δημιουργία ενός ταχύτερου, απλούστερου, περισσότερο διαφανούς και αποτελεσματικού συστήματος, από την πρώτη στήριξη του πληγέντος έως την ολοκλήρωση της αποκατάστασης.

Παράλληλα, αναφέρθηκε στην αντιπυρική περίοδο, στην ενίσχυση του Πυροσβεστικού Σώματος και συνολικά του μηχανισμού Πολιτικής Προστασίας με ανθρώπινο δυναμικό, εναέρια και επίγεια μέσα και νέα τεχνολογικά συστήματα, καθώς και στις δράσεις πρόληψης

που υλοποιούνται σε συνεργασία με τις δασικές υπηρεσίες, τους Δήμους, τη Διοίκηση Κατασκευών και Αντιμετώπισης Φυσικών Καταστροφών του ΓΕΕΘΑ και τους πολίτες.

Όπως υπογράμμισε, η Πολιτική Προστασία επενδύει και στους τρεις βασικούς πυλώνες του κύκλου διαχείρισης των καταστροφών: στην πρόληψη, στην αντιμετώπιση και στην αποκατάσταση, σημειώνοντας ότι το νομοσχέδιο έρχεται να απαντήσει σε ένα συγκεκριμένο και ουσιαστικό ερώτημα: «Πώς ανταποκρίνεται η Πολιτεία απέναντι στον πολίτη την επόμενη ημέρα μιας φυσικής καταστροφής».

Ακολουθεί η τοποθέτηση του Υπουργού:

«Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές.

Πράγματι, όλοι και όλες αναφερθήκατε στις φετινές πυρκαγιές και από εκεί ξεκινήσατε. Θέλω να επιβεβαιώσω ότι είχαμε έναν πολύ μεγάλο αριθμό πυρκαγιών κατά τη διάρκεια της αντιπυρικής περιόδου. Είναι περίπου 3.100 οι πυρκαγιές που έχουμε από την έναρξή της και περισσότερες από 900 οι φωτιές που είχαμε μέσα στον Αύγουστο, οι οποίες αντιμετωπίστηκαν άμεσα και αποτελεσματικά, χωρίς να δημιουργήσουν ιδιαίτερα προβλήματα.

Το 98% αντιμετωπίστηκε άμεσα, χωρίς πραγματικά να προκαλέσει μεγάλη ζημιά. Γιατί η φωτιά, από τη στιγμή που εκδηλώνεται μέχρι τη στιγμή που θα φτάσουν οι δυνάμεις, είναι γεγονός ότι θα προκαλέσει κάποια ζημιά. Περιορίστηκε, όμως, αυτή η ζημιά, επαναλαμβάνω, στο 98% των περιστατικών.

Υπήρχε, βεβαίως, και ένα 2%. Θα σας έλεγα μάλιστα ότι, από τα 300.000 στρέμματα στα οποία αναφερθήκατε, πράγματι τα 200.000 προέκυψαν από τέσσερις φωτιές. Τέσσερις φωτιές που ξέσπασαν σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και θα ήθελα να αναφερθώ επιτροχάδην σε αυτό, ώστε να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα και κάποιες πλάνες που υπάρχουν.

Εκείνο το διάστημα, από τις 28 Ιουλίου έως τις αρχές Αυγούστου, είχαμε ιδιαίτερες συνθήκες. Πολύ ισχυρούς, θυελλώδεις ανέμους, που δημιούργησαν προβλήματα τόσο στις επίγειες όσο και στις εναέριας δυνάμεις. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι δημιούργησαν τεράστιο πρόβλημα στις εναέριας δυνάμεις. Σε ορισμένες περιπτώσεις τα αεροπλάνα δεν μπόρεσαν να απογειωθούν, ενώ σε άλλες απογειώθηκαν, έφτασαν στις περιοχές των πυρκαγιών και δεν μπόρεσαν να πραγματοποιήσουν ούτε υδροληψία ούτε ρίψη νερού.

Είχαμε τις δύο φωτιές που ξέσπασαν στη νότια Κρήτη, στον Δήμο Αγίου Βασιλείου, στο Ρέθυμνο. Η πρώτη φωτιά ξεκίνησε από την Κρύα Βρύση και κινήθηκε πραγματικά με τρομερή ταχύτητα. Οι πυροσβεστικές μας δυνάμεις δεν πρόλαβαν να επέμβουν και εκεί, δυστυχώς, χάσαμε δύο πολύτιμα στελέχη μας.

Δύο πυροσβέστες μας, δύο εξαιρετικούς επαγγελματίες, δύο εξαιρετικούς ανθρώπους. Και πράγματι μας στοίχισε. Στοίχισε στον μηχανισμό, στοίχισε στο Πυροσβεστικό Σώμα. Μας συγκλόνισε.

Ήταν, όμως, μια φωτιά που έφυγε ανεξέλεγκτα, με ισχυρούς θυελλώδεις ανέμους. Απογειώθηκαν και τα τέσσερα εναέρια μέσα που εδρεύουν στο νησί, όμως, όταν προσέγγισαν την περιοχή, δεν μπόρεσαν καν να κατέβουν κάτω από τα 3.000 πόδια λόγω των ισχυρών αναταράξεων.

Απογειώθηκαν επίσης Canadair από την Ελευσίνα, αλλά και έξι Air Tractor από το Τατόι με επιβραδυντικό υγρό. Πήγαν στην περιοχή, δεν μπόρεσαν να πραγματοποιήσουν ρίψη του επιβραδυντικού υγρού, αναγκάστηκαν να το απορρίψουν στη θάλασσα και να επιστρέψουν, τόσο ισχυρές ήταν οι αναταράξεις.

Και εκεί φάνηκε πραγματικά η δυσκολία των επιχειρήσεων όταν δεν μπορούν να συνδράμουν ειδικά τα εναέρια μέσα.

Το ίδιο συνέβη και στις 31 Ιουλίου, στη φωτιά που ξέσπασε νωρίς το πρωί στην Ξηρονομή Βοιωτίας. Ήταν περίπου στις 07:30 η πρώτη φωτιά, η οποία επίσης εκδηλώθηκε με ισχυρούς θυελλώδεις ανέμους.

Εκείνες τις ημέρες τα ανεμόμετρα του meteo κατέγραφαν ταχύτητες άνω των 100 χιλιομέτρων την ώρα. Πρόκειται πραγματικά για τεράστιες ταχύτητες. Οι βορειοανατολικοί άνεμοι που πνέουν προς τα νότια και δυτικά, όταν γίνονται καταβάτες, επιταχύνονται και δημιουργούν πολύ ισχυρές αναταράξεις.

Τα εναέρια μέσα που απογειώθηκαν για την Ξηρονομή, αλλά και εκείνα που στις 09:04 εξετράπησαν προς τη φωτιά που ξέσπασε στη συνέχεια στον Άγιο Βασίλειο Βοιωτίας, δεν μπορούσαν καν να πλησιάσουν λόγω της έντασης του ανέμου.

Δεν μπορούσαν να πραγματοποιήσουν υδροληψία και αυτό, δυστυχώς, συνέβη μέχρι την επόμενη ημέρα, το Σάββατο 1η Αυγούστου, περίπου στις 12:30 το μεσημέρι. Δεν μπορούσαν να πλησιάσουν, να πάρουν νερό και να πραγματοποιήσουν ρίψη.

Δυστυχώς, εκεί φάνηκε για άλλη μια φορά πόσο κρίσιμη είναι η συνδρομή των εναέριων μέσων. Δόθηκαν 51 απογειώσεις. Τα εναέρια μέσα πήγαν στην περιοχή και δεν μπόρεσαν να επιχειρήσουν. Δεν μπόρεσαν να πραγματοποιήσουν ούτε μία ρίψη και έτσι έμειναν μόνες τους οι επίγειες δυνάμεις, οι οποίες, δυστυχώς, και λόγω του δύσβατου της περιοχής, αντιμετώπιζαν μεγάλες δυσκολίες προσέγγισης.

Άρα, λοιπόν, 200.000 στρέμματα χάθηκαν πραγματικά σε αυτές τις τέσσερις φωτιές. Υπήρχε, όμως, και το 98% των περιπτώσεων στις οποίες ο μηχανισμός λειτούργησε αποτελεσματικά. Ένας μηχανισμός που δεν υπήρχε και τον οποίο δημιουργήσαμε εμείς.

Θέλω, λοιπόν, πρώτα απ' όλα να ρωτήσω γιατί αναφέρεστε σαν να ευθύνεται ο μηχανισμός για την εκδήλωση των πυρκαγιών, οι οποίες είναι πράγματι πάρα πολλές.

Θα σας έλεγα ότι φέτος έχουμε μείωση του αριθμού των πυρκαγιών κατά 22,5% σε σύγκριση με τον μέσο όρο της τελευταίας εικοσαετίας. Όμως και πάλι ο αριθμός είναι τεράστιος. 3.100 πυρκαγιές για μια χώρα όπως η πατρίδα μας, που βρίσκεται σε περιοχή ιδιαίτερα εκτεθειμένη στον κίνδυνο, όπως και άλλες ευρωπαϊκές χώρες, είναι αδιανόητα μεγάλος αριθμός.

Οφείλουμε να κάνουμε προσπάθεια, να εκπαιδεύσουμε τον κόσμο, να κάνουμε εκστρατεία ώστε να περιορίσουμε αυτό το κακό των ενάρξεων και να τα βάλουμε επιτέλους με τον εμπρηστή. Γιατί δεν σας ακούω στη ρητορική σας να λέτε κάτι για τον εμπρηστή. Είναι σαν ο μηχανισμός να είναι αυτός που βάζει τις φωτιές.

Δηλαδή το Πυροσβεστικό Σώμα, οι δασικές υπηρεσίες, οι Ένοπλες Δυνάμεις, τα Σώματα Ασφαλείας, οι εθελοντές μας. Όπως μιλάτε, είναι σαν να φταίει ο μηχανισμός για τις ενάρξεις των πυρκαγιών.

Εκείνο που έχω να σας πω είναι ότι έχουμε πραγματικά έναν μηχανισμό που δεν υπήρχε ποτέ, ο οποίος ενισχύεται καθημερινά και κάθε χρόνο με ανθρώπινο δυναμικό.

Μπαίνουν στο Πυροσβεστικό Σώμα κάθε χρόνο 1.100 άτομα και συνεχίζουμε μέχρι να φτάσουμε εκεί που θέλουμε. Και τον ενισχύουμε και με μέσα, εναέρια και επίγεια.

Πράγματι, αποκτούμε τον δικό μας εναέριο στόλο. Δεν τον έχουμε ακόμη στο σύνολό του, θα τον αποκτήσουμε όμως.

Έρχονται τα δύο πρώτα πυροσβεστικά ελικόπτερα Super Puma το φθινόπωρο και συνολικά θα αποκτήσουμε οκτώ τέτοια βαρέως τύπου ελικόπτερα. Θα αποκτήσουμε επίσης επτά Canadair, τα οποία βρίσκονται στη γραμμή παραγωγής και, προφανώς, δεν μπορούν να παραχθούν από τη μία στιγμή στην άλλη. Χάρη στις δικές μας πρωτοβουλίες αποκτούμε αυτόν τον εναέριο στόλο, καθώς άνοιξε ξανά η γραμμή παραγωγής στον Καναδά για να κατασκευαστούν τα συγκεκριμένα αεροσκάφη.

Τα δύο από αυτά θα τα προμηθευτούμε απευθείας με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσω του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού, και τα πέντε μέσω του Προγράμματος «ΑΙΓΙΣ».

Ήδη έχουμε παραλάβει σημαντικά συστήματα. Περισσότερα από 400 οχήματα έχει παραλάβει το Πυροσβεστικό Σώμα. 150 έχουν παραλάβει οι δασικές υπηρεσίες. Σύντομα, μέχρι το τέλος του έτους, θα παραλάβει τα δικά του οχήματα και ασθενοφόρα το ΕΚΑΒ. Προχωρούμε και εξοπλίζουμε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς.

Η ΔΙΚΑΦΚΑ, η Διεύθυνση Κατασκευών και Αντιμετώπισης Φυσικών Καταστροφών, έχει παραλάβει μηχανήματα έργου και πραγματοποιεί έργα για την Πολιτική Προστασία.

Προχωρούν επίσης ψηφιακά συστήματα. Ραντάρ για την ΕΜΥ εγκαθίστανται και ολοκληρώνονται. Συστήματα πυρανίχνευσης για 22 αρχαιολογικούς χώρους. Ψηφιακά και

δορυφορικά συστήματα που μας δίνουν επιχειρησιακή εικόνα. Αναβάθμιση του ENGAGE, αναβάθμιση του 112.

Το 112, τελικά, το θέλουμε ή δεν το θέλουμε; Σώζει ζωές και είναι απαραίτητο.

Και θα ήθελα να προσέξουμε λίγο τη ρητορική, γιατί τελικά, εάν ο πολίτης ακούει αμφιβολίες όσον αφορά τη χρησιμότητα του 112, ενδεχομένως να μη μας ακούσει τη στιγμή που πρέπει και να κινδυνεύσει.

Θα σας πω ότι στη φωτιά του Αγίου Βασιλείου, όταν η περιοχή αποκλείστηκε από τον ορεινό όγκο, είχαμε δώσει μήνυμα 112. Στις 09:04 ξεκίνησε η φωτιά και στις 09:37 δώσαμε προληπτική απομάκρυνση από μια κλειστή παραλία, ώστε να απομακρυνθεί ο κόσμος. Δεν έφυγαν, δεν μας άκουσαν.

Και τελικά πραγματοποιήσαμε διάσωση διά θαλάσσης 254 ατόμων, με τα πλωτά του Πυροσβεστικού Σώματος που αποκτήθηκαν πρόσφατα, τα Rafnar, και βεβαίως με το Λιμενικό Σώμα. Καταφέραμε να απεγκλωβίσουμε με επιτυχία και ασφάλεια από τον Άγιο Βασίλειο 254 άτομα και να τα μεταφέρουμε στη Λιβαδόστρα, από όπου παρελήφθησαν με λεωφορεία και απομακρύνθηκαν.

Άρα και εδώ θα ήθελα να το δούμε.

Εκείνο που έχω να σας πω είναι ότι επενδύουμε, ναι, στην Πολιτική Προστασία. Επενδύουμε, ναι, στις δυνάμεις καταστολής. Δημιουργούμε και ενισχύουμε αυτόν τον μηχανισμό, τον κάνουμε κάθε χρόνο ισχυρότερο και θα συνεχίσουμε σε αυτή την κατεύθυνση.

Όμως δεν μείναμε εκεί.

Επενδύουμε και στην πρόληψη, για την οποία μας ασκείτε κριτική όσον αφορά τα προγράμματα AntiNero. Μα επί δεκαετίες δεν είχε γίνει τίποτα σε αυτά τα θέματα όσον αφορά την πρόληψη. Εγκαταλείφθηκε η ύπαιθρος, εγκαταλείφθηκαν τα δάση.

Εγκαταλείφθηκαν τα δασικά οικοσυστήματα, στα οποία παλαιότερα δραστηριοποιούνταν δασεργάτες, ρητινοπαραγωγοί, αγρότες και κτηνοτρόφοι, που με τη δραστηριότητά τους καθάριζαν και τον υπόροφο. Όμως αυτά εγκαταλείφθηκαν και δεν γινόταν τίποτα επί δεκαετίες. Δεν μπορούν ως διά μαγείας, από τη μία στιγμή στην άλλη, να καθαριστούν όλα.

Το AntiNero έχει βοηθήσει σημαντικά. Μας βοήθησε πάρα πολύ σε φωτιές που είχαμε κοντά σε περιοχές όπου είχαν γίνει παρεμβάσεις και θα συνεχίσουμε σε αυτή την κατεύθυνση.

Μέσω του προγράμματος καθαρίζονται περιαστικά δάση και άλση, ανοίγονται δασικοί δρόμοι που βοηθούν τις επιχειρησιακές δυνάμεις να προσεγγίσουν και να καταστείλουν μια φωτιά και, βεβαίως, δημιουργούνται αντιπυρικές ζώνες, οι οποίες επίσης εμποδίζουν σε αρκετές περιπτώσεις την εξάπλωση της φωτιάς.

Και θα συνεχίσουμε.

Για πρώτη φορά προχωρήσαμε σε ουσιαστική συνεργασία με τους Δήμους. Μέχρι πριν από μερικά χρόνια δίνονταν στους Δήμους 18,5 εκατομμύρια ευρώ συνολικά, για όλους τους Δήμους της χώρας. Σταδιακά τα αυξήσαμε. Φέτος διατέθηκαν 50 εκατομμύρια ευρώ.

Σε συνεννόηση με την Ένωση των Δήμων καταφέραμε να κατανείμουμε 50 εκατομμύρια ευρώ. Δεν είναι, όμως, μόνο αυτά, γιατί ακούω ότι είναι λίγα. Υπάρχει και το Πράσινο Ταμείο.

Υπάρχουν σημαντικά ποσά, μέσω των οποίων οι Δήμοι, εφόσον διαθέτουν έτοιμες μελέτες, μπορούν να προχωρούν σε έργα πυρασφάλειας στην περιοχή ευθύνης τους. Διαθέτουν και άλλα χρηματοδοτικά εργαλεία.

Και συνεχίζουμε με αυτή τη συνεννόηση και θα κάνουμε ακόμη περισσότερα. Προσπαθήσαμε επίσης να εντάξουμε σε αυτή την προσπάθεια και τον πολίτη, για το οποίο κατηγορηθήκαμε ότι μετακυλίσουμε την ευθύνη.

Τι ζητήσαμε;

Ζητήσαμε από τον πολίτη να καθαρίσει το οικόπεδό του, το κτήμα του, τον χώρο γύρω από το σπίτι του, για να προστατεύσει τη ζωή του, το σπίτι του και τον γείτονά του.

Και πράγματι βλέπουμε ότι και ο πολίτης, σιγά σιγά, αρχίζει να προσαρμόζεται, να βοηθά σε αυτή την κατεύθυνση και να καθαρίζει. Φτάσαμε φέτος για πρώτη φορά στους 776.000 καθαρισμούς οικοπέδων και χώρων και θα συνεχίσουμε. Πιστεύω ότι του χρόνου θα έχουμε ακόμη καλύτερα αποτελέσματα.

Γιατί σε αυτή την προσπάθεια εμείς πιστεύουμε ότι δεν περισσεύει κανείς. Όλοι μαζί πρέπει να προσπαθήσουμε, όλοι μαζί πρέπει να συμβάλουμε στη βελτίωση της ανθεκτικότητας και στη μείωση της τρωτότητας, ώστε να είμαστε ασφαλέστεροι ως κοινωνία και να προστατεύσουμε το περιβάλλον και τα δασικά μας οικοσυστήματα.

Όλοι μαζί θα προσπαθήσουμε και όλοι μαζί θα πετύχουμε, επαναλαμβάνω, καλύτερα αποτελέσματα.

Όμως, επαναλαμβάνω, εμείς επενδύουμε και στους τρεις τομείς του κύκλου διαχείρισης των καταστροφών: και στην πρόληψη, όπως σας ανέφερα, και στην αντιμετώπιση και την καταστολή, αλλά και στην αποκατάσταση.

Θα μπορούσα να πω πολλά ακόμη για τα προηγούμενα, αλλά θα ήθελα να μείνω λίγο στο τελευταίο κομμάτι, που αποτελεί και το αντικείμενο του σημερινού νομοσχεδίου.

Γιατί σήμερα εισάγουμε προς συζήτηση ένα νομοσχέδιο που επιχειρεί να απαντήσει σε ένα πολύ συγκεκριμένο και ουσιαστικό ερώτημα: Πώς ανταποκρίνεται η Πολιτεία απέναντι στον πολίτη την επόμενη ημέρα μιας φυσικής καταστροφής;

Τα τελευταία χρόνια η χώρα μας βρίσκεται αντιμέτωπη με φυσικές καταστροφές αυξημένης συχνότητας, έντασης και έκτασης. Πυρκαγιές, πλημμύρες –αναφέρθηκε ο Daniel, η μεγαλύτερη καταστροφή που είχαμε από πλημμύρα εδώ και δεκαετίες– σεισμοί και άλλα ακραία φαινόμενα έχουν προκαλέσει σοβαρές επιπτώσεις τόσο στο φυσικό περιβάλλον όσο και σε κατοικίες, επιχειρήσεις, δημόσιες υποδομές και ολόκληρες τοπικές κοινωνίες.

Η εμπειρία από τις καταστροφικές πλημμύρες που έπληξαν τη Θεσσαλία είναι χαρακτηριστική. Μας έδειξε με τον πιο έντονο τρόπο ότι η διαχείριση μιας φυσικής καταστροφής δεν ολοκληρώνεται όταν υποχωρήσει το φαινόμενο.

Η Πολιτεία οφείλει ασφαλώς να διαθέτει τον σχεδιασμό, τα μέσα και το ανθρώπινο δυναμικό για την πρόληψη και την άμεση αντιμετώπιση της καταστροφής. Ωστόσο, εξίσου κρίσιμος είναι ο πυλώνας της αποκατάστασης.

Τι συμβαίνει, δηλαδή, όταν η φωτιά έχει σβήσει, όταν τα νερά έχουν υποχωρήσει, όταν ο πολίτης επιστρέφει και διαπιστώνει ότι το σπίτι ή η περιουσία του έχει υποστεί σοβαρή ζημιά;

Το υφιστάμενο πλαίσιο στεγαστικής συνδρομής αποτελείται από αποσπασματικές –και αυτό είναι σημαντικό να το προσέξουμε– και διάσπαρτες ρυθμίσεις σε νόμους, αλλά και σε υπουργικές αποφάσεις πολλών δεκαετιών.

Είναι χαρακτηριστικό ότι με το παρόν νομοσχέδιο καταργούνται ακόμη και διατάξεις που ανάγονται στο θεσμικό πλαίσιο αποκατάστασης των σεισμών του 1978 και του 1981.

Το αποτέλεσμα είναι να στηριζόμαστε αυτή τη στιγμή σε διαδικασίες πράγματι αναχρονιστικές και ανεπαρκώς προσαρμοσμένες στις σύγχρονες απαιτήσεις αποκατάστασης.

Με το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρούμε, λοιπόν, μια συνολική αναμόρφωση του πλαισίου στεγαστικής αρωγής, με στόχο ένα σύστημα ταχύτερο, απλούστερο και αποτελεσματικότερο.

Καταρχάς, η “στεγαστική συνδρομή” γίνεται “στεγαστική αρωγή”, σηματοδοτώντας μια ευρύτερη ανάληψη της κρατικής παρέμβασης, η οποία δεν περιορίζεται απλώς στη χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης.

Αντίθετα, οργανώνει συνολικά τη διαδικασία, αρχής γενομένης από την αναγνώριση του δικαιούχου και την παροχή της πρώτης στήριξης έως την ολοκλήρωση της αποκατάστασης του πληγέντος κτιρίου.

Κατά πρώτον, διευρύνουμε τον κύκλο των δικαιούχων και αντιμετωπίζουμε πραγματικά προβλήματα που έχουν αναδειχθεί στην πράξη, όπως, ενδεικτικά, τις περιπτώσεις εξ αδιαιρέτου συνιδιοκτησίας, για τις οποίες συγκύριος μπορεί να λάβει το 100% της στεγαστικής αρωγής, ακόμη και αν οι υπόλοιποι αδρανούν.

Περαιτέρω, ψηφιοποιούμε τη διαδικασία καθορισμού δικαιούχου και χορήγησης στεγαστικής αρωγής. Οι αιτήσεις, ο καθορισμός των δικαιούχων και τα στάδια της αποκατάστασης εντάσσονται στο πληροφοριακό σύστημα e-Άδειες.

Αυτό σημαίνει μείωση της γραφειοκρατίας, αλλά και μεγαλύτερη διαφάνεια, καθώς ο πολίτης θα μπορεί να έχει σαφέστερη εικόνα όσον αφορά την πορεία της υπόθεσής του.

Επιπλέον, παρέχουμε περισσότερες δυνατότητες αποκατάστασης πέραν της επισκευής και της ανακατασκευής, με τη θεσμοθέτηση της αυτοστέγασης και της αποπεράτωσης άλλου κτιρίου και για τους ιδιοκτήτες κτιρίων εντός κατολισθαίνουσας ή επαπειλούμενης περιοχής.

Για καθεμία από τις ανωτέρω δυνατότητες προβλέπονται διακριτά στάδια καταβολής της στεγαστικής αρωγής, τα οποία συνδέονται με την πρόοδο και την ολοκλήρωση των συγκεκριμένων εργασιών.

Με τον τρόπο αυτό, ο ρυθμός εκταμίευσης συναρτάται με την πραγματική πορεία της αποκατάστασης, παρέχοντας παράλληλα στον πληγέντα την αναγκαία ευελιξία ως προς τον χρόνο υλοποίησής της.

Ταυτόχρονα, ρυθμίζουμε συνολικά το πλαίσιο χορήγησης των λοιπών ενισχύσεων, όπως η πρώτη αρωγή, η προσωρινή στέγαση και η επιδότηση ενοικίου ή συγκατοίκησης.

Ως προς τις εφάπαξ οικονομικές ενισχύσεις, πέραν της κάλυψης των βιοτικών αναγκών και της αποκατάστασης των ζημιών, διευρύνουμε το πεδίο εφαρμογής τους, προβλέποντας τη χορήγηση ενίσχυσης για επισκευαστικές εργασίες σε βοηθητικούς χώρους, σε χώρους στάθμευσης, καθώς και για την αποκατάσταση ζημιών σε ανελκυστήρες, καυστήρες και λέβητες.

Ιδιαίτερη μέριμνα λαμβάνεται για τη διαχείριση των μεταφερόμενων οικίσκων, θεσπίζοντας ένα σαφές πλαίσιο για την απογραφή, την παραχώρηση, τη χρήση και την επιστροφή τους.

Πρόκειται για δημόσια περιουσία που εξυπηρετεί μια έκτακτη και προσωρινή ανάγκη. Πρέπει, συνεπώς, να γνωρίζουμε πού βρίσκεται, από ποιον χρησιμοποιείται, για πόσο χρόνο και πότε επιστρέφεται, ώστε να μπορεί να διατεθεί ξανά όταν προκύψει νέα ανάγκη.

Περαιτέρω, προβλέπουμε ρητά τη δυνατότητα παραχώρησης μεταχειρισμένων οικίσκων σε δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα κοινωφελούς σκοπού, για οποιαδήποτε χρήση πέραν της κατοικίας.

Εισάγουμε τον θεσμό του ειδικού διαχειριστή για κτίρια με οριζόντιες ιδιοκτησίες.

Η ρύθμιση αντιμετωπίζει ένα διαχρονικό πρόβλημα, καθώς επιτρέπει την προώθηση της αποκατάστασης των κοινόχρηστων και κοινόκτητων τμημάτων ακόμη και όταν η διαδικασία παρακωλύεται από αδράνεια ή αδυναμία συνεννόησης των συνιδιοκτητών.

Παράλληλα, θεσπίζεται ειδικό πλαίσιο για την αποκατάσταση κτιρίων του δημόσιου τομέα που πλήττονται από φυσικές καταστροφές, με σαφή καθορισμό των αρμόδιων φορέων, των διαδικασιών και των προϋποθέσεων χρηματοδότησης.

Στόχος είναι η ταχεία επαναλειτουργία των κρίσιμων δημόσιων υποδομών και η διασφάλιση της αδιάλειπτης παροχής υπηρεσιών προς τους πολίτες.

Επίσης, θέτουμε σαφή ανώτατα όρια στη χορήγηση στεγαστικής αρωγής: μέχρι 150 τετραγωνικά μέτρα ανά ανεξάρτητη λειτουργικά ιδιοκτησία και έως 500 τετραγωνικά μέτρα για συγκεκριμένες παραγωγικές εγκαταστάσεις, ώστε η κρατική αρωγή να παρέχεται με ενιαίους, σαφείς και αντικειμενικούς κανόνες.

Παράλληλα, διατηρείται και ενισχύεται ο προστατευτικός χαρακτήρας της στεγαστικής αρωγής, καθώς τα σχετικά ποσά παραμένουν αφορολόγητα, ανεκχώρητα και ακατάσχετα και δεν συμψηφίζονται με οφειλές προς το Δημόσιο ή τρίτους.

Η ρύθμιση αυτή διασφαλίζει τον αποκαταστατικό της σκοπό, ώστε η αρωγή να κατευθύνεται εξ ολοκλήρου στην αποκατάσταση των ζημιών που προκάλεσε η φυσική καταστροφή.

Μεγάλης σημασίας είναι επίσης η ενίσχυση του συστήματος ελέγχων και λογοδοσίας και θέλω να είμαι σαφής σε αυτό.

Ταχύτερη κρατική αρωγή σημαίνει και ισχυρότερους ελέγχους. Όσο απλοποιούμε και επιταχύνουμε τις διαδικασίες, τόσο περισσότερο οφείλουμε να διασφαλίσουμε ότι οι ενισχύσεις καταβάλλονται στους πραγματικούς δικαιούχους και χρησιμοποιούνται για τον σκοπό για τον οποίο χορηγήθηκαν.

Γι' αυτό προβλέπονται τακτικοί και έκτακτοι έλεγχοι, δυνατότητα δειγματοληπτικού και επιτόπιου ελέγχου και σαφέστερο πλαίσιο για την αναζήτηση ποσών που έχουν καταβληθεί αχρεωστήτως.

Η προστασία του πληγέντος αποτελεί προτεραιότητα. Το ίδιο, όμως, ισχύει και για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

Παράλληλα, προβαίνουμε στην αναδιοργάνωση του ελεγκτικού μηχανισμού, με τη δημιουργία αυτοτελούς τμήματος ελέγχων, ενώ επεκτείνουμε τον χρόνο τήρησης των φακέλων και των δικαιολογητικών των επιχειρήσεων, ώστε η διοίκηση να μπορεί να πραγματοποιεί ουσιαστικούς ελέγχους ακόμη και μετά την πάροδο σημαντικού χρονικού διαστήματος.

Τέλος, με το νομοσχέδιο ρυθμίζουμε και το ζήτημα των εργαζομένων με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου.

Προχωρούμε στην παράταση των συμβάσεων με ενιαία καταληκτική ημερομηνία, ώστε να ομογενοποιηθεί το υφιστάμενο καθεστώς διαφορετικών χρόνων λήξης και να εξασφαλιστεί η απρόσκοπτη λειτουργία των υπηρεσιών.

Η ρύθμιση αυτή, όμως, έρχεται σε μια μεταβατική περίοδο για το Υπουργείο, καθώς βρίσκεται υπό έκδοση ο νέος Οργανισμός του, μέσα από τον οποίο θα αποτυπωθούν συνολικά οι στελεχιακές ανάγκες των υπηρεσιών.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

η κρατική αρωγή είναι ένα από τα πεδία στα οποία η σχέση εμπιστοσύνης πολίτη και Πολιτείας δοκιμάζεται στην πράξη.

Ο πολίτης που έχει πληγεί δεν ενδιαφέρεται για το πόσες διοικητικές πράξεις απαιτούνται ούτε για το πόσες υπηρεσίες εμπλέκονται.

Θέλει να γνωρίζει κάτι πολύ πιο απλό: Τι δικαιούμαι; Πού απευθύνομαι; Πότε θα λάβω την αρωγή; Και πότε θα μπορέσω να επιστρέψω στην κανονικότητά μου;

Αυτό ακριβώς επιχειρούμε να υπηρετήσουμε με αυτό το νομοσχέδιο.

Ένα κράτος ταχύτερο και περισσότερο οργανωμένο.

Ένα σύστημα με λιγότερα διοικητικά εμπόδια, αλλά και ισχυρότερους ελέγχους.

Και ένα πλαίσιο που δεν μετρά την επιτυχία του μόνο από το ύψος των ενισχύσεων που καταβλήθηκαν, αλλά από το αν τελικά αποκαταστάθηκαν τα κτίρια, αν επανήλθε η οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα και αν οι πληγείσες περιοχές μπόρεσαν να επιστρέψουν σε συνθήκες ομαλότητας.

Με αυτές τις σκέψεις, σας καλώ σε μια ουσιαστική συζήτηση πάνω στο νομοσχέδιο και, στο τέλος της διαδικασίας, να το δείτε θετικά.

Σας ευχαριστώ πολύ».